

Öppen gård i väst 2007

Under rubriken Nyfiken på Hereford i tidningen ATL och en personlig kallelse till medlemmarna lockades ett drygt 70 tal personer att titta på Hereforddjur, umgås och trivas.

Målet för Herefordklubb Väst öppna gård var denna gång Mullsjö och Brunareds Hereford.

Avelsbesättning som på senare år blivit en av de mest framgångsrika i Sverige, med en mängd utmärkelser.

Den 28 juli var det dags och för säkerhets skull var det bäst att packa ner både stövlar och herefordparaply. Framkomna till Brunared möttes vi av GunBritt och Ingemar Dahlqvist, assisterade av sonen Lars med hustru Helena och övriga släktingar.

Första delen blev gemensam fika med gemytligt samkväm, varefter en kort information om klubb väst lämnades. Därefter berättade GunBritt om gården, dess historia och utveckling, deras första kontakt med Hereford och den vidare utvecklingen.

Under hennes information inramades hon av en stor mängd prisrosetter – utmärkelser för deras framgångsrika herefordavel. Medan hon pratade vek molnen undan och minsann tittade inte solen fram, så goda relationer fanns tydligen uppåt.

Under tiden besökarna njöt av kaffe och hembakat, kom djuren på Brunared fram för att beskådas.

Men inte nöjde sig besökarna enbart med detta - nej det blev att traska ut i hagen och närmare se, och känna och kommentera utseende, kvalitéer och släktskap. Diskutera hull, raka ryggar, ben, juverform, kalvstorlek och givetvis stamtjuren.

Det är tur att Hereford är en lugn och tålig ras som accepterar en så

ingående granskning av en mängd okända människor utan att springa undan eller gå till angrepp för att skydda kalvarna.

När djuren på Brunared var färdigbesiktigade fortsatte besökarna till Helena och Lars gård i Svenshult. Framkomna dit fanns ytterligare en djurgrupp att beskåda och dessutom hade 5 kokvigor med kalvar fångats in i grindar för särskild besiktning. Representanter från Herefordföreningens avelsråd fanns på plats och lämnade sitt utlåtande och kommenterade djuren, vilket var mycket intressant att jämföra med ens egna uppfattning. Dock kan sägas att alla djuren var av elitklass och därför tämligen lika. Där fanns både champion och reservchampion från fjolårets Elmia utställning, men det var ändå intressant att kontrollera sitt egna djuröga.

Förutom djuren kunde byggnaderna på Svenshult studeras, eftersom djuren inkvarteras där vintertid. Det kunde konstateras att det går bra med enkla lösningar som gagnar både djurhälsa, lagkrav, ekonomi och bekvämlighet.

De många nöjda besökarna ville dock se allt och dagen avslutade med ett besök på ett tredje ställe där fjolårskvigorna gick med sin tjur.

Så fort kvigorna fick en skymt av Ingemar brakade det till i det vackra småländska landskapet och en flock granna, nyfikna kvigor kom fram till beskådande.

Nu var det dags för hemresa efter en trevlig och innehållsrik dag. Glädjen grumlades något av beskedet att det strävsamma paret GunBritt och Ingemar trappar ner verksamheten med åldern rätt, från sin topposition. Den kommer att ställa stora krav på Helena och Lars att fortsätta, även och man kan misstänka att GunBritt och Ingemar inte hamnar på sofflocket.

Förresten ni som funderar på öppen gård, tro mej, det är ett utmärkt sätt att få vissa saker utförda som annars lätt inte blir gjorda, som till exempel att grusgångar krattas, rabatter rensas och gräs klipps.

Tack kära värdfolk och besökare. Gm Ane Andersson

Göran Johansson presentera djuren

